Prædiken til Pinsedag 2024
Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: G 26 Det kimer nu til Pinse, G 25 Du kom fra himmel ned på jord, G 41 Stenhjertet, 296 Du, som den store pinsedag

–

723 Naturen holder pinsefest, G 24 Grib os om hjertet, 290 I al sin glans nu stråler solen

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Johannes:

Jesus sagde: »Elsker I mig, så hold mine bud; og jeg vil bede Faderen, og han vil give jer en anden talsmand, som skal være hos jer til evig tid: sandhedens ånd, som verden ikke kan tage imod, fordi den hverken ser eller kender den. I kender den, for den bliver hos jer og skal være i jer. Jeg vil ikke efterlade jer faderløse; jeg kommer til jer. Endnu en kort tid, og verden ser mig ikke længere, men I ser mig, for jeg lever, og I skal leve. Den dag skal I erkende, at jeg er i min fader, og I er i mig og jeg i jer. Den, der har mine bud og holder dem, han er den, der elsker mig; og den, der elsker mig, skal elskes af min fader; også jeg skal elske ham og give mig til kende for ham.«
Johannesevangeliet 14,15-21

Det er pinse og solen danser. Faktisk sagde man at solen dansede ved påsketid af glæde over opstandelsen, men i Danmark er det blevet skubbet til pinse, fordi det er lidt varmere, så det nu er skønt at være ude og prøve at se, om solen danser lidt…

Glæden, den har vi i dag. Disciplene havde siden himmelfarten været angste og følt sig forladte, men i pinsen gik det op for dem, at Gud er med dem alle dage indtil verdens ende – sådan som løftet også lyder i vores dåb.

Vi er ikke efterladte – vi er sammen med Gud, bare på en ny måde, og det var det, disciplene mærkede, da de blev fyldt med ånd og fik mod til at fortælle om Jesus og blive en del af udbredelseshistorien.

Der kan fortælles om Gud ud fra mange vinkler. Disciplene kunne fortælle om egne erfaringer med Jesus, vi kan fortælle om Gud på andre måder – og dog, så skal vi ikke udelukke vores egne erfaringer. Vi har alle sammen erfaringer med Gud og med det fællesskab, der er omkring det at samles i Guds kirke, og vi er alle en del af den kirke fra vi er døbt i faderens og Sønnens og Helligåndens navn. Vi kan have erfaringer af spirituel art, som vi har oplevet alene, og vi kan have erfaringer med gode øjeblikke i kirkens fællesskaber. Alt sammen erfaringer med Gud.

Vi døber til den treenige Gud. Eller sagt på en anden måde, den treenige Gud tager imod os i dåben og er med os alle dage indtil verdens ende.

Treenighed er et lidt svært begreb. Tre i en. Treenigheden er en teologisk betegnelse for det kristne gudsbegreb, ifølge hvilket Gud som Fader, Søn og Helligånd på én gang er tre og én.

Med treenighedslæren udtrykkes på én gang Guds evige væsen som kærlighed, nemlig kærligheden mellem Fader, Søn og Ånd, og Guds herredømme over historien, nemlig for så vidt som Gud både er skaber, opretholder og den, der kommer.

I Pinsen fejrer vi at Helligånden kommer, men det er ikke en ny og ukendt ånd, der nu træder ind på banen, det er en velkendt ånd, som vi allerede kender som Fader og især som sønnen Jesus Kristus.

Når Helligånden kommer til os, så er det jo den opstandne og opfarende Jesus Kristus, der er hos os, nu som ånd.

Når vi er samlet i Guds Ånd, så er vi en del af det skaberværk, der skabtes med Guds Ånd, som vi nu kender som Helligånden eller Talsmanden.

Den kristne pinse er altså fejringen af Helligåndens komme til verden efter Jesu død, opstandelse og himmelfart. Men den Ånd, som kommer, er ikke ny, det er en del af vores Gud, som har været der fra evigheden.

Ånden er ét med Faderen, som har skabt verden, den er ét med sønnen som har frelst verden, og det er altså også faderens og sønnen som kommer, når Helligånden kommer og er hos os.

Ifølge kristendommen er Helligånden udtryk for Guds nærvær i verden, der til stadighed skaber og fornyr troen og kirken.

Helligånden hjælper og støtter os i den nye fase af kristendommen, som satte i gang da Jesus fór til himmels. Nemlig udbredelseshistorien, og den del af fortællingen om Gud, den er vi en del af.

Vi er en del af udbredelseshistorien! Vi får opgaven i dåben, gå ud og gør al verden til kristne lyder det… Vi får en opgave, vi skal være en del af udbredelseshistorien.

I pinsen fejres det, at Guds Helligånd efter Jesu død kom over disciplene, så de kunne begynde udbredelsen af evangeliet i hele verden. I pinsen fejrer vi, at vi er en del af udbredelseshistorien, at vi har en opgave, som Gud med sin Ånd støtter os i.

Det er i Apostlenes Gerninger, der fortæller om pinsen i Det Nye Testamente. Den tekst læste jeg op tidligere. Der er gået 50 dage siden påsken. Det er tid for den jødiske pinsefejring, og Jesu disciple, apostlene, sidder alene tilbage i Jerusalem efter Jesu død, opstandelse og himmelfart. Med et bliver det hus, de befinder sig i, fyldt med ”en lyd som af et kraftigt vindstød”, og ”tunger som af ild” kommer til syne og sætter sig på disciplene. De bliver derefter fyldt af Helligånden, der gør dem i stand til at "tale på andre tungemål" og til at nå mennesker fra hele verden med det kristne budskab.

I Apostlenes Gerninger fortælles det, at disciplen Peter umiddelbart efter modtagelsen af Helligånden holder den allerførste prædiken, og at flere tusinde mennesker ved denne lejlighed begynder at tro på Jesus som Guds søn. Alle disse mennesker bliver døbt og kommer til at udgøre den første kristne menighed. Med Helligåndens komme bliver der altså skabt et helt nyt fællesskab om evangeliet – et fællesskab, der vokser og vokser og med tiden udvikler sig til den kristne kirke. Derfor kaldes pinsen også kirkens fødselsdag.

Vi hører altså om dåb på den første kristne fejring af pinse, og i dag har vi også dåb her i Vestervang Kirke.

Vi døber i Faddernes og Sønnens og Helligåndens navn.

Den treenige Gud bøjer sig ned og tager imod barnet, som nu også er Guds.

Barnet har en far i himlen, - vi har en far i himlen, men det hele er ikke noget fjert noget – for vi er samlet af Helligånden, som knytter et kirkebånd hos os.

Helligånden er Guds nærvær. Pinsen er fortællingen om Guds nærvær her og nu.

Gud er med os – nu og alle dage indtil verdens ende.

Tak for fællesskab!

Tak for dåb!

Glædelig pinse.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,

Fader, Søn og Helligånd,

du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,

højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed

Amen